

UNIVERSITAT POLITÈCNICA DE CATALUNYA
BARCELONATECH

Departament d'Arquitectura de Computadors

Tema 4

Matrius

Estructura de Computadors (EC)

2023 - 2024 Q2

Adrià Armejach (adria.armejach@upc.edu)

Les instructions MIPS

mult, mflo, mfhi

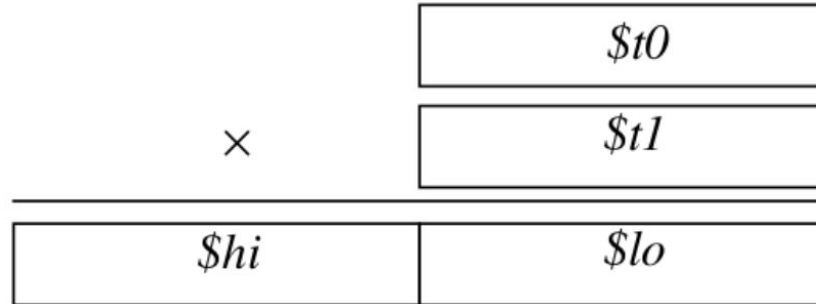
Multiplicació d'enters a MIPS

- La multiplicació de dos enters de n i m bits dóna un resultat de $n+m$ bits
- La multiplicació de dos enters de n bits dóna un resultat de $2n$ bits
- En MIPS:
 - `mult rs, rt # $hi:$lo <- rs * rt`
- `$hi` i `$lo` son dos registres especials
 - No es poden utilitzar en les instruccions estudiades fins ara
- Per moure el resultat a registres de propòsit general:
 - `mflo rd # rd <- $lo`
 - `mfhi rd # rd <- $hi`

Multiplicació d'enters a MIPS

- Per calcular $\$t2 = \$t0 * \$t1$, ignorant els 32 bits de més pes del resultat:

```
mult $t0, $t1  
mflo $t2
```


Constants simbòliques

Constants simbòliques

- Faciliten l'escriptura d'un programa
- En C:

```
#define N 100
```

- En MIPS:

```
.eqv N, 100  
.data  
...  
.text  
...
```


Matrius

Matrius

- Agrupació multidimensional d'elements de tipus homogeni
 - Els elements s'identifiquen per un índex en cada dimensió
 - Estudiarem matrius de dos dimensions

$$\text{mat[NF][NC]} = \begin{vmatrix} \text{mat}[0][0] & \text{mat}[0][1] & \dots & \text{mat}[0][\text{NC}-1] \\ \text{mat}[1][0] & \text{mat}[1][1] & \dots & \text{mat}[1][\text{NC}-1] \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ \text{mat}[\text{NF}-1][0] & \text{mat}[\text{NF}-1][1] & \dots & \text{mat}[\text{NF}-1][\text{NC}-1] \end{vmatrix}$$

Declaració de Matrius

- En C:

```
int mat [NF] [NC];  
int mit [2] [3] = {{ -1, 2, 0}, {1, -12, 4}};
```

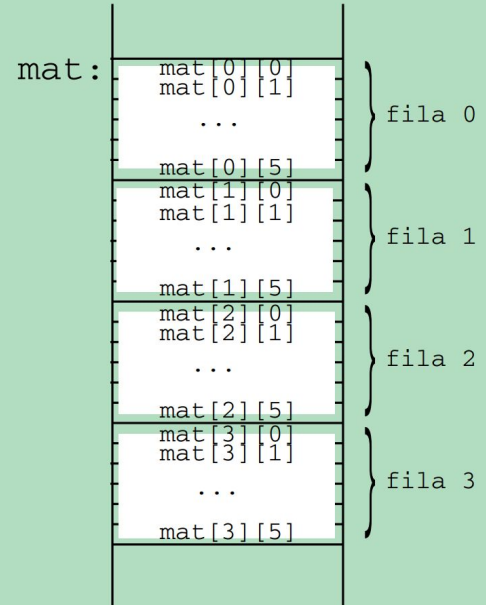
- En MIPS:

```
        .data  
mat:    .space NF*NC*4  
mit:    .word -1, 2, 0, 1, -12, 4
```

Emmagatzematge de matrius a memòria

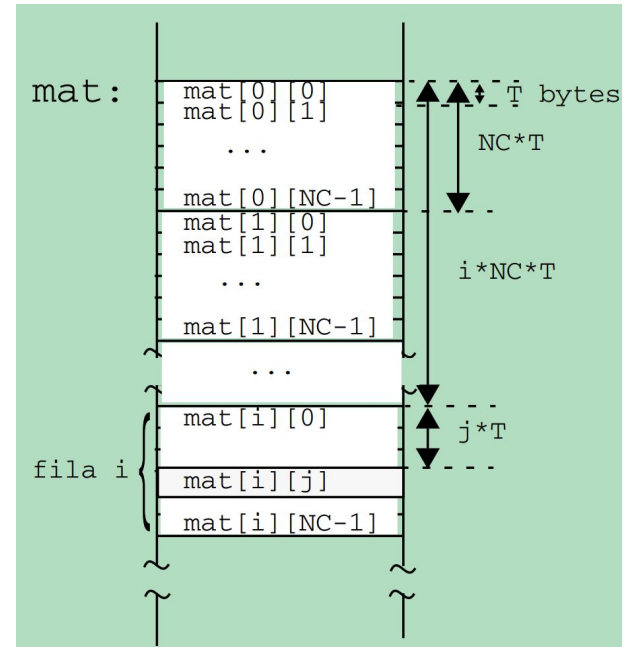
- En C les matrius s'emmagatzemen per files
 - A partir de l'adreça base `mat`
 - Primer tots els elements de la primera fila
 - `mat[0][0]`, `mat[0][1]`, `mat[0][2]`, ...
 - S'han de respectar les regles d'alineament

Figura: `mat[4][6]` en memòria

Accés aleatori

- Per accedir a un element situat a la fila i , columna j :
 - `mat[i][j]`
- L'adreça es calcula:
 - $\text{@mat}[i][j] = \text{mat} + i * \text{NC} * \text{T} + j * \text{T}$
 - $\text{@mat}[i][j] = \text{mat} + (i * \text{NC} + j) * \text{T}$

Exemple 1

- Traduir a MIPS la sentència en C de la funció func
 - Accedeix a la matriu global mat
 - Les variables locals i, j, k s'emmagatzemen als registres \$t0, \$t1, \$t2 respectivament

```
int mat[NF][NC];  
void func() {  
    int i, j, k;  
    ...  
    k = mat[i][j];  
}
```

Exemple 2 - columna és constant

- Traduir a MIPS la sentència en C de la funció func
 - Accedeix a la matriu global mat
 - Les variables locals i, j, k s'emmagatzemen als registres \$t0, \$t1, \$t2 respectivament

```
int mat[NF][NC];  
void func() {  
    int i, j, k;  
    ...  
    k = mat[i][5];  
}
```

Exemple 3 - fila és constant

- Traduir a MIPS la sentència en C de la funció func
 - Accedeix a la matriu global mat
 - Les variables locals i, j, k s'emmagatzemen als registres \$t0, \$t1, \$t2 respectivament

```
int mat[NF][NC];
void func() {
    int i, j, k;
    ...
    k = mat[3][j];
}
```

la	\$t3, mat + 3*NC*4	
sll	\$t4, \$t1, 2	# \$t4 = j*4
addu	\$t3, \$t3, \$t4	# \$t3 = mat + 3*NC*4 + j*4
lw	\$t2, 0(\$t3)	# k = mat[3][j]

Exemple 4 - fila i columna són constants

- Traduir a MIPS la sentència en C de la funció func
 - Accedeix a la matriu global mat
 - Les variables locals i, j, k s'emmagatzemen als registres \$t0, \$t1, \$t2 respectivament

```
int mat[NF][NC];  
void func() {  
    int i, j, k;          la    $t3, mat + 3*NC*4 + 5*4  
                           lw    $t2, 0($t3)           # k = mat[3][5]  
    ...  
    k = mat[3][5];  
}
```

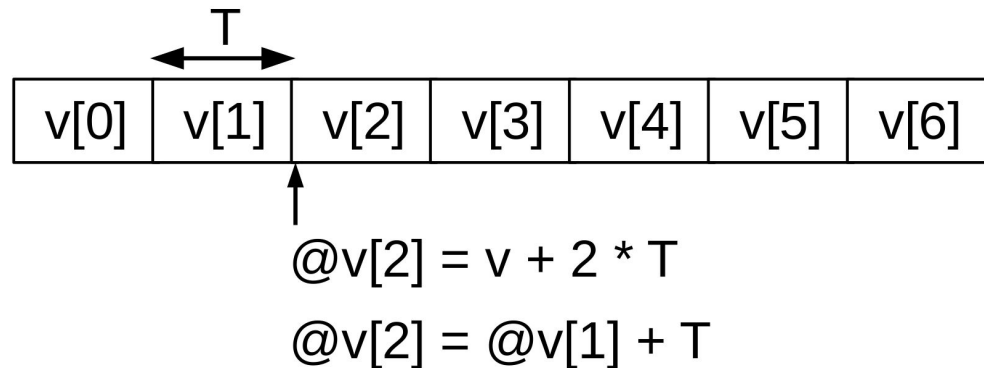

Accès séquentiel

Accés seqüencial a un vector o matriu

- Optimització per bucles que recorren els elements d'un vector o matriu
 - Condició: La distancia en bytes entre les adreces de dos elements consecutius del recorregut sigui constant - **stride**

Exemple - no optimitzat

```
void clear1(int array[], int nelem)
{
    int i;
    for (i=0; i<nelem; i+=1)
        array[i] = 0;
}
```

```
clear1:
    move    $t0, $zero           # i=0
loop1:
    bge     $t0, $a1, end1       # salta si i<nelem és fals
    sll     $t1, $t0, 2          # i*4
    addu    $t2, $a0, $t1        # @array[i] = @array[0] + i*4
    sw      $zero, 0($t2)        # array[i] = 0
    addiu   $t0, $t0, 1          # i = i + 1
    b       loop1
end1:
```

Passos per aplicar accés seqüencial

1. Calcular l'adreça del primer element a recorre i inicialitzar un punter `p` (`$t1`) amb aquesta adreça:
 - En C: `p = array;`
 - En MIPS: `move $t1, $a0`
2. Calcular l'stride, restant les adreces de dos elements consecutius del recorregut
 - `stride = @array[i+1] - @array[i]`
 - `= (array + (i+1)*4) - (array + i*4)`
 - `= 4`

Passos per aplicar accés seqüencial

3. Accedirem a memòria desreferenciant el punter, i al final de la iteració li sumarem l'stride

- En C:

- `*p = 0;` // desreferenciem p
- `p++;` // fem que p apunti al “següent element”

- En MIPS:

- `sw $zero, 0($t1)` # accés a memòria usant el punter \$t1
- `addiu $t1, $t1, 4` # \$t1 = \$t1 + stride

Amb accés seqüencial

```
void clear1(int array[], int nelem)
{
    int i;
    for (i=0; i<nelem; i+=1)
        array[i] = 0;
}
```

```
clear2:
    move    $t1, $a0           # inicialitzem punter $t1 = @array[0]
    move    $t0, $zero         # i=0
loop2:
    bge     $t0, $a1, end2     # salta si i<nelem és fals
    sw      $zero, 0($t1)      # accés a memòria usant el punter $t1
    addiu   $t1, $t1, 4        # $t1 = $t1 + stride
    addiu   $t0, $t0, 1        # i = i + 1
    b       loop2
end2:
```

Optimització: Eliminació de la variable d'inducció

```
void clear1(int array[], int nelem)
{
    int i;
    for (i=0; i<nelem; i+=1)
        array[i] = 0;
}
```

```
clear3:
    move    $t1, $a0           # inicialitzem punter $t1 = @array[0]
    sll     $t2, $a1, 2        # nelem*4
    addu    $t3, $a0, $t2      # $t3 = @array[nelem]
loop3:
    bgeu    $t1, $t3, end3     # salta si $t1 < @array[nelem] és fals
    sw      $zero, 0($t1)      # accés a memòria usant el punter
    addiu   $t1, $t1, 4        # $t1 = $t1 + stride
    b       loop3
end3:
```

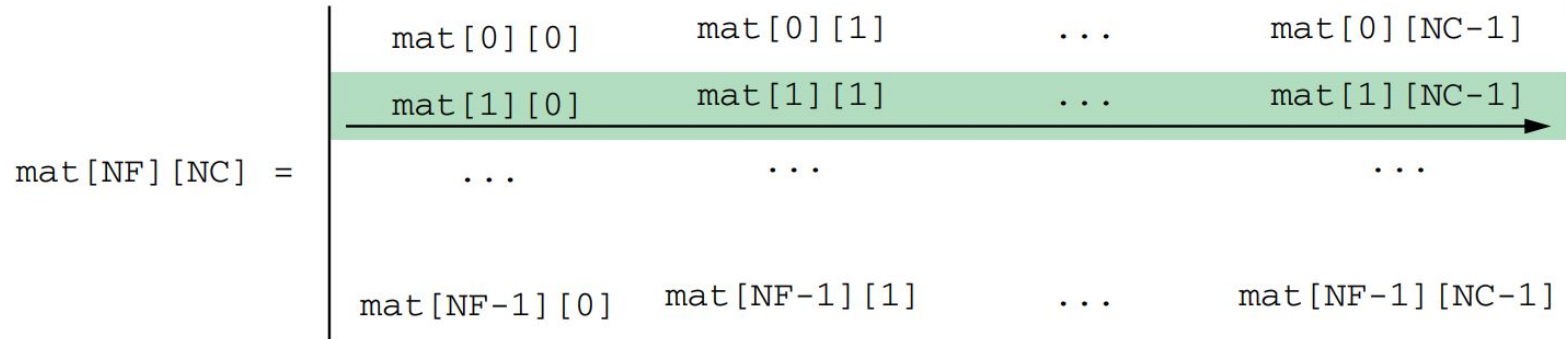
Optimització: Avaluació de la condició al final del bucle

```
void clear1(int array[], int nelem)
{
    int i;
    for (i=0; i<nelem; i+=1)
        array[i] = 0;
}
```

```
clear4:
    move    $t1, $a0           # inicialitzem punter $t1 = @array[0]
    sll     $t2, $a1, 2        # nelem*4
    addu    $t3, $a0, $t2      # $t3 = @array[nelem]
    bgeu    $t1, $t3, end4     # salta si $t1 < @array[nelem] és fals
loop4:
    sw      $zero, 0($t1)      # accés a memòria usant el punter
    addiu   $t1, $t1, 4        # $t1 = $t1 + stride
    bltu    $t1, $t3, loop4    # salta si $t1 < @array[nelem] és cert
end4:
```

Accés seqüencial a matrius

- Recorregut d'una fila

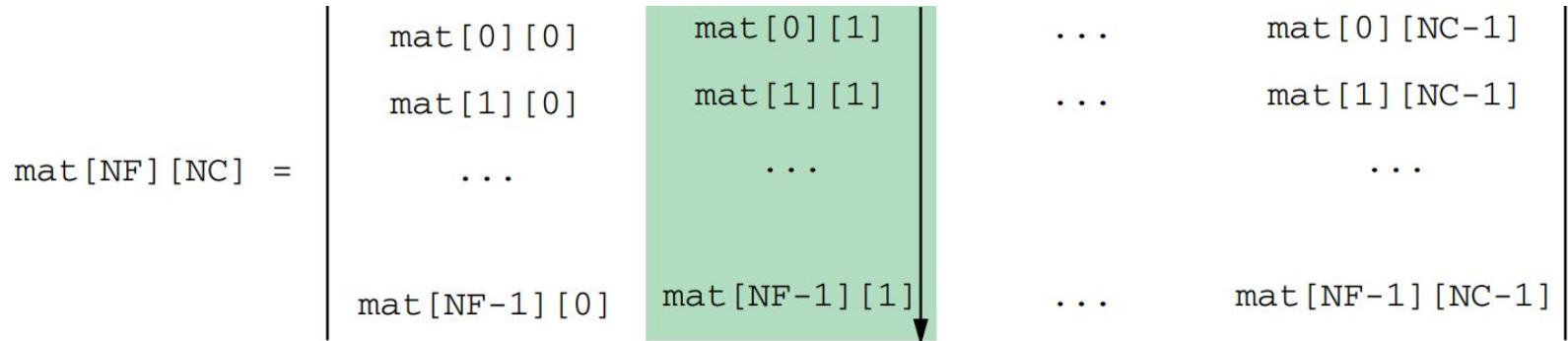

- Stride?

stride = mida d'un element = T

Accés seqüencial a matrius

- Recorregut d'una columna

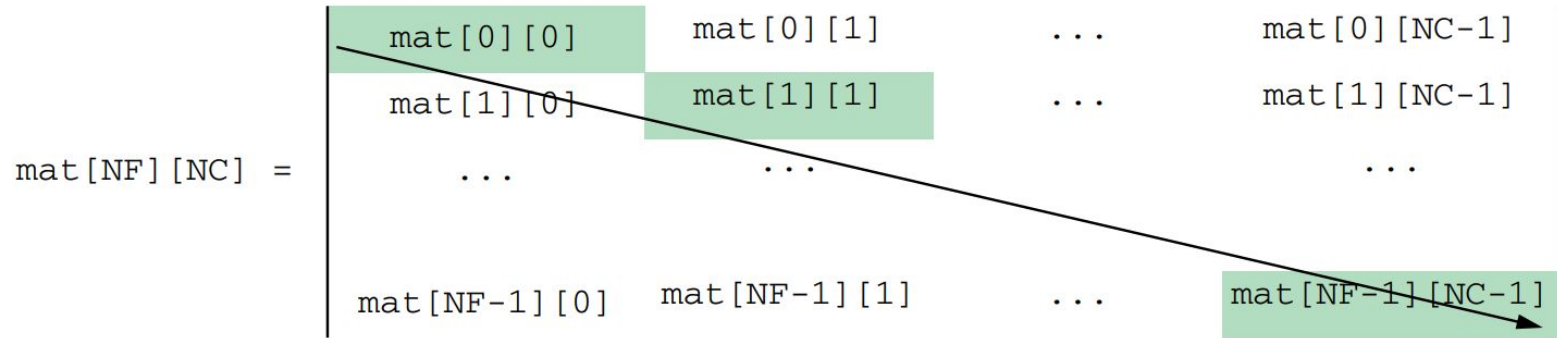

- Stride?

stride = mida d'una fila = **NC * T**

Accés seqüencial a matrius

- Recorregut de la diagonal

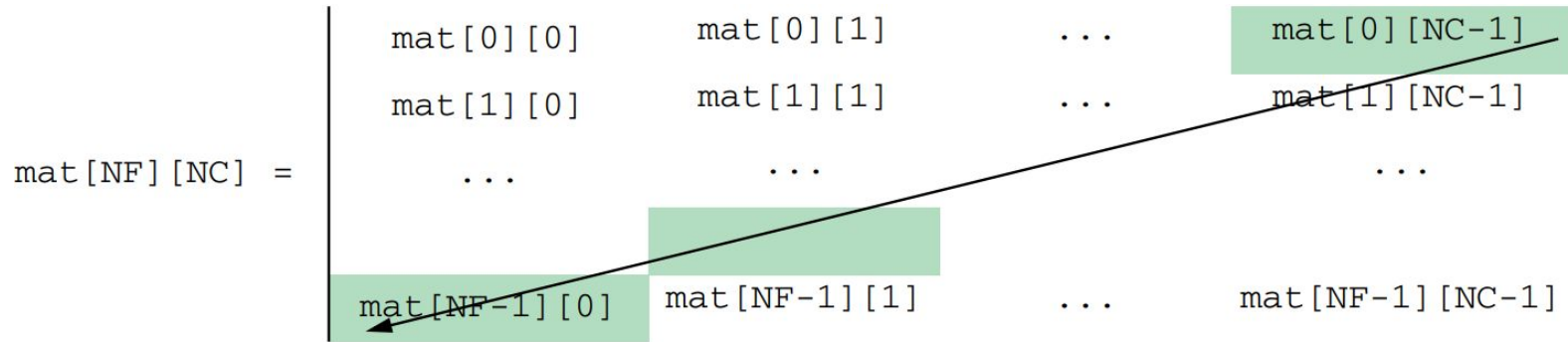

- Stride?

stride = mida d'una fila + mida d'un element = $(\text{NC}+1) * \text{T}$

Accés seqüencial a matrius

- Recorregut de la diagonal secundaria

- Stride?

stride = mida d'una fila - mida d'un element = $(NC-1) * T$

Exemple

- Tradueix a MIPS la següent funció en C

```
#define NC 100

short sumacolumna(short mat[][NC],
                  int col, int nfiles)
{
    int i;
    short suma = 0;
    for (i=0; i<nfiles; i++)
        suma = suma + mat[i][col];
    return suma;
}
```


Per fer a casa....

Per fer a casa...

- Els farem la sessió de teoria del Dijous 14 de Març

Exercici 1

- Donades les següents declaracions en C, on NF i NC són constants, tradueix a MIPS la sentència marcada en verd. Suposem que i i j estan emmagatzemades en \$t0 i \$t1, respectivament.

```
int mat[NF][NC];  
int f() {  
    int i, j;  
    ...  
    return mat[i+5][j-1];  
}
```

Exercici 2

```
int mati[5][4];  
void func(int veci[4]) {  
    int j;  
    for (j=0; j<4; j++)  
        veci[j] = j;  
}
```

```
void main() {  
    int i;  
    for (i=0; i<5; i++)  
        func(&mati[i][0]);  
}
```

1. Tradueix a MIPS la subrutina `func` usant accés seqüencial al vector `veci` (`j` està a `$t0`).
2. Tradueix a MIPS la subrutina `main` usant accés seqüencial a la matriu `mati`. Fes atenció a quins registres fas servir per guardar la variable `i` i el punter.

Exercici 4

Donada la següent funció en C:

```
short acces_aleatori(short M[][100], int i) {  
    return M[i+2][i-1];  
}
```

Completa els requadres del següent fragment de codi en ensamblador MIPS per tal que sigui la traducció correcta de la funció anterior:

acces_aleatori:

```
li      $t0,   
mult    $t0,   
mflo    $t0  
  
addu    $t0, $t0,   
  
lh      $v0, ($t0)  
jr      $ra
```